

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216219767
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holíč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2216219767.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holíč a sudkýň: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: Q. N., nar. XX.D. XXXX, bytom L. K. XX, XXX XX K. V. N., proti žalovanej: O. N., nar. XX.E. XXXX, bytom V. T. XXX/XX, XXX XX E. T., právne zastúpenej Legal Cases s.r.o. so sídlom Alžbetínske námestie 328, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36720097, o zrušenie dohody o vyporiadaní bezpodielového majetku manželov a o vyporiadaní spoločného majetku, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 14Pc/11/2016-122 zo dňa 25.08.2017, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovaná má voči žalobcovi **p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. návrh zamietol a vo výroku II. rozhodol, že žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 137 písm. c) C.s.p., § 37, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka. Vecne argumentoval tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi stranami sporu došlo k vyporiadaniu BSM dohodou o vyporiadaní BSM, uzavretou do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. V prejednávanom prípade rozsudok o rozvode manželstva strán nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2014, t.j. stále plynie 3- ročná lehota v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, na podanie žaloby o vyporiadanie majetku patriaceho do BSM, pričom v uvedenom konaní by sa súd zároveň ako predbežnou otázkou musel zaoberať aj platnosťou predmetnej dohody o vyporiadaní BSM. Zároveň pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že by mala žalovaná vyplatiť finančnú čiastku, žalobca má možnosť podať na súde žalobu na plnenie. Čo sa týka argumentácie žalobcu, že podľa neho dohoda o vyporiadaní BSM je neplatná, lebo nedošlo k určeniu cien hnuiteľných vecí a zostatky na úveroch sa neuviedli správne, tu súd uvádza, že ak sa aj bývalí manželia dohodli na tom, že spoločný dlh prevezme len jeden z nich, takéto dojednanie je voči veriteľom neúčinné, a tí sa môžu napriek tomu domáhať splnenia dlhu od ktoréhokoľvek z bývalých manželov. Z uvedeného teda vyplýva, že ak by aj súd určil neplatnosť predmetnej dohody, nebol by týmto rozhodnutím vytvorený žiadny pevný právny rámec usporiadania vzťahov sporových strán. Avšak tieto úvery žalobca konsolidoval novou úverovou zmluvou z 23.07.2014 č. 5060059330, kde sú obsiahnuté obe predchádzajúce záväzky manželov. S poukazom na uvedené skutočnosti dospel súd záveru, že v zmysle § 137 písm. c) CSP na tom, aby sa v samostatnom konaní na základe žaloby žalobcu určila neplatnosť dohody o vyporiadaní BSM nie je v danom prípade splnená požiadavka naliehavého právneho záujmu. Žalobcom zvolený procesný prostriedok nebol v danom prípade vhodný a procesne prípustný a možno ho označiť aj za nadbytočný. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané,

že predmetnú Dohodu uzavreli na právne úkony spôsobilé a nie v duševnej chorobe konajúce sporové strany, uzavreli ju slobodne, vážne a zrozumiteľne. Predmetom Dohody je možné plnenie a z obsahu Dohody je zrejmé, ako sa jej účastníci vypořádali. Pokiaľ ide o hnutelné veci, v dohode nie je potrebné menovite ich všetky uvádzať, pokiaľ je pri jej uzavretí účastníkom jasné, ktorých vecí sa týka. V prípade hnutelných vecí totiž dohodu možno uzavrieť aj ústne resp. konkludentne. Navyše existencia dohody o vypořádání BSM bráni vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva súdnym rozhodnutím. Na základe uvedeného súd predmetnú žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaná bola v konaní plne úspešná, súd jej v súlade s citovaným zákonným ustanovením priznal náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalobcovi. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorým sa podľa obsahu domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie. Okresný súd mal zrušiť neúplnú dohodu, ktorá bola časovej tiesni a šikovníosti dvoch právnych zástupcov, čo aj uvádza rozhodnutie. Doklad, dohoda nebola potvrdená notárom, podpis odvolateľa ani podpis odporkyne, čo malo byť. Po preštudovaní dohody zistil, že dohoda v tiesni je veľmi nespravodlivá a dáva priestor odporkyne na získanie nezákonného obohacovania sa a získaniu majetkových výhod. Dohodu o BSM napadol ešte v termíne do 3 rokov, čo zákon umožňuje. V deň právoplatnosti rozvodu bola uvedená pôžička v presnej čiastke potvrdená bankou a to 16.01.2014 23.589,07 EUR + úroky. Tento fakt sa nikde neuvádzal v dohode, účelovo mu uškodiť a získať majetkový prospech. Dohoda bola neplatná, nakoľko neobsahuje presné údaje a vyčíslenie skutočného stavu pasív a aktív v deň rozvodu, čo každá dohoda musí obsahovať, aby nemohol nastať majetkový prospech vo veľkom rozsahu odporkyne. Odvolateľ podal návrh na zrušenie až teraz, nie je právne vzdelaný a nemá prostriedky na advokátske služby. Bol oklamáný, má potvrdenie o zaplatení za odporkyňu za službu, tzv. zmluva ktorá bola podvod a nespravodlivé rozdelenie majetku. Dôvod platby bol že odporkyňa nemá peniaze, čo je klamstvo. Všetky pôžičky boli nechané na osobu odvolateľa, je to ich spoločný záväzok a bol to spotrebný úver na bežné potreby, ktoré teraz už nemajú žiadnu hodnotu. Všetky položky, ktoré takmer nemajú žiadnu hodnotu, ostali odvolateľovi z dôvodu, že on bude platiť pôžičku. Počas trvania manželstva boli minuté spoločne na spotrebné veci. Počas manželstva bývali u jeho rodičov, kde neplatili žiadne nájomné, museli vymaľovať, neskôr išli bývať do E. T.. Odporkyňa bola od roku 2000 až do roku 2009 na materskej dovolenke s malým príjmom, potom sa zamestnala vo firme Wertheim v Dunajskej Strede, kde začala rozmýšľať o rozvoje, bolo tam veľa nápadníkov. Žiadna rekonštrukcia rodinného domu neprebehla, prebehli vo vedľajšej budove nasledovné práce, maľovanie priestorov, oprava sociálnych priestorov, prispôsobenie priestorov na bývanie, kde bývali ako manželia, nič sa nepostavilo a ani neprestavalo, neplatili žiadne nájomné. Nevznikol žiadny spoločný nehnuteľný majetok. Na základe čoho a kto ho ocenil, neexistuje LV, hrubý podvod od advokátky. Nemôže oceniť to, čo neexistuje. Pokiaľ ide o reálny spoločný majetok, súhlasí s rozpredajom, čo je nemožné pre ich opotrebovanosť, čiže takmer všetky majú reálnu nulovú hodnotu. Toto bolo prisúdené odvolateľovi, ale zodpovedný sú obaja za aktíva a aj pasíva. Údaje na tzv. dohode sú zavádzajúce a nepravdivé, ide hlavne o pôžičky, advokátka si nič nezisťovala, uviedla to čo povedala manželka, to je podvod. Odvolateľ uviedol presný rozpis nášho spoločného majetku, jednotlivých hnutelných vecí, vrátane roku nadobudnutia a zostatkovej hodnoty, finančnú hotovosť v Slovenskej sporiteľni 736,66 eur. Ostatné veci neuvádza, nakoľko to boli dary od rodičov a známych. Ak sa mala uskutočniť spravodlivá deľba majetku, tak by mali byť delené všetky aktíva a pasíva na polovicu, aby ani jede z manželov nemal pocit krivdy. Všetky pôžičky sa minuli počas manželstva ako spotrebný úver pre potreby domácnosti. Odvolateľ preto žiada súd o zrušenie pochybnej dohody a uviedol vec na pravú mieru. Navrhuje vyniesť rozsudok, ktorým špecifikované aktíva sa rozdelia na polovicu, po vzájomnej dohode. Pasíva: pôžička zo T. T. 23.589,07 EUR ku dňu 16.01.2014 + 3 roky úroky, pôžička zo T. T. 1348, EUR ku dnu 16.01.2014 + 3 roky úroky, spolu: 24.937,07 EUR ku dnu 16.01.2014 + 9 % úroky ročne, úroky za 3 roky 2 mesiace sú spolu: 6.732,99 EUR, tieto splatil doteraz odvolateľ v celosti. Pasíva rozdelené: 1. O. N., 24.937,07 EUR delené 2 = 12.468,535 EUR, 6.732,99 EUR delené 2 = 3.366,495 EUR, spolu 15.834,-EUR - 369,83 eur/ 15.464,17 EUR má zaplatiť k rukám žalobcu v hotovosti do troch mesiacov právoplatnosti rozsudku alebo okamžite prevezme uvedenú čiastku v celosti v T. T. a bude ju mesačne splácať ako záväzok. 739,66 delené dvoma /aktíva hotovosť/ spolu 369,83 EUR účet v banke. 2. Q. N., 12.834,- EUR, tu už boli úroky splatené.

4. Žalovaná odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadrila.

5. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i v prevažnej miere správne právne posúdil.

8. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v prevažnej miere zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na prevažne správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobou doručenu súdu dňa 29.decembra 2016 sa žalobca domáhal zrušenia dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM) a navrhol znovu vyporiadať spoločný majetok. Sporové strany uzavreli manželstvo, ktoré bolo rozvedené rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 8P/114/2013-87, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.01.2014. Uvedeným dňom t.j. 16.01.2014 zaniklo aj BSM sporových strán.

10. Medzi bývalými manželmi došlo dňa 1.7.2014 k spísaniu dohody o vyporiadaní zaniknutého BSM v tom smere, že spísané hnutelné veci ako aktíva obaja účastníci dohody poznajú, poznajú ich terajší stav, vek ich nadobudnutia a dohodli sa, že osobné motorové vozidlo, motocykel značky SUZUKI Intruder a kuchynská linka môžu mať v čase spísania tejto dohody hodnotu cca 5.600 eur, ostatné hnutelné veci vzhľadom na ich vek oceňujú spolu na 1.000 eur a spoločné investície oceňujú spolu na cca 11.000 eur. Celková hodnota hnutelných vecí účastníkov dohody, pohľadávky a zostatku na bankovom účte predstavuje 18.339,96 eur. Pasíva: dlh voči T. T., a.s. na základe úverovej zmluvy č. 5030038387, ktorý ku dňu 05.03.2014 predstavuje čiastku 1.348,75 eur a dlh voči T. T., a.s. na základe úverovej zmluvy č. 193862730, ktorý ku dňu 05.03.2014 predstavuje čiastku 15.602,43 eur. Obidva úvery od rozvodu manželstva spláca účastník dohody v 1.rade Q. N., pričom v januári a aj vo februári 2014 zaplatil na oba úvery spolu 710,80 eur, o čo sa zvyšuje zostatok oboch úveroch ku dňu právoplatnosti rozvodu, t.j. k 16.01.2014. Účastníci dohody sa dohodli, že zaniknuté BSM vyporiadajú tak, že do výlučného vlastníctva Q. N. pripadnú všetky hnutelné veci, uvedené v článku II. písm. A) tejto dohody a súčasne prevezme aj všetky pasíva, ktoré sú menovite uvedené v tejto dohode v článku II. písm. B). Účastníci dohody sa ďalej dohodli, že O. N., vzhľadom k tomu, že Q. N. na základe tejto dohody s aktívami prevzal aj všetky pasíva, nepožaduje na vyrovnanie svojho podielu žiadnu finančnú protihodnotu. Taktiež Q. N. nepožaduje na vyrovnanie svojho podielu žiadnu finančnú protihodnotu. Účastníci dohody zhodne vyhlasujú, že touto dohodou si vyporiadali celú masu zaniknutého BSM vrátane všetkých práv a povinností z BSM vyplývajúcich a v budúcnosti si voči sebe žiadne nároky z tohto titulu uplatňovať nebudú. Zmluvne strany vyhlasujú, že vysporiadaním svojho zaniknutého BSM spôsobom, uvedeným v článku III. tejto dohody, sú nadobudnuté majetkové hodnoty oboch účastníkov dohody o vyporiadaní BSM vyrovnané. Q. N. sa zaväzuje prevziať všetky povinnosti, vyplývajúce z existujúcich úverových zmlúv v T. T., a.s., bližšie

špecifikované v článku II. pod písmenom B) tejto dohody, a zabezpečiť ich výlučné prevzatie v úverujúcej banke a zánik akýchkoľvek záväzkov a povinností O. N. z týchto úverov.

11. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie a rovnako aj v odvolacom konaní argumentoval tým, že vyššie uvedená dohoda o vyporiadaní BSM je neplatná, žiada jej zrušenie a nové vyporiadanie BSM súdom.

12. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že Občiansky zákonník neustanovuje podstatné náležitosti dohody o vyporiadaní BSM, nevyžaduje napr. uviesť rozsah a cenu vyporiadavaných vecí, celkovú hodnotu majetku, vyporiadanie pasív a pod., ustanovuje len povinnosť jej písomnej formy v prípade nehnuteľností, ktoré v danom prípade účastníci v dohode neuvádzali, nakoľko nehnuteľnosť v BSM nemali. Taktiež neustanovuje povinnosť účastníkov dohody nechať spísať dohodu notárom či advokátom a zároveň pripúšťa, že po vyporiadaní BSM sa môže objaviť nevyporiadany majetok (§ 149 ods. 5 OZ). Neplatnosť dohody nespôsobuje ani to, že na jej základe jeden z jej účastníkov napr. nadobudne výrazne menší podiel oproti druhému, pretože sa uplatňuje zmluvná voľnosť strán. Ani prípadné preukázané nevyplatenie celej sumy, uvedenej v dohode, nespôsobuje jej neplatnosť, nakoľko v tomto prípade je možné podať žalobu na plnenie.

13. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov dohodou je jedna z najčastejších foriem vyporiadania BSM manželov, pričom Občiansky zákonník v ustanovení § 149 ods. 2 stanovuje povinnosť manželov, ktorí sa vyporiadali dohodou vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali, pričom dohoda o vyporiadaní BSM sa môže týkať iba bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré už zaniklo a musí sa týkať všetkého majetku, ktorý v zmysle § 143 OZ do ich BSM patril a ktorý ako spoločný existoval v dobe zániku tohto spoluvlastníctva. Občiansky zákonník nestanovuje žiadnu formu pre dohodu o vyporiadaní BSM, teda môže byť uzavretá písomne alebo ústne, môže byť však uzavretá aj konkludentným činom, pokiaľ je z neho možné bezpečne usúdiť, že prejavy vôle účastníkov smerovali zhodne k tomu, aby bolo vyporiadane ich zaniknuté BSM. Z toho že dohoda o vyporiadaní BSM manželov sa musí týkať všetkých vecí v tomto spoluvlastníctve, ktoré existovali v dobe jeho zániku však nemožno vyvodit', že by v tejto dohode museli byť menovite uvedené všetky tieto veci, pretože ak nie je pre túto dohodu predpísaná žiadna forma a môže byť teda uzavretá aj konkludentne, tak stačí, že obidvom účastníkom pri jej uzavretí bolo jasné, čoho sa týka, akým spôsobom sa vyporiadali a že tým dochádza k likvidácii bezpodielových majetkových vzťahov k všetkým veciam, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ako spoločné v dobe jeho zániku existovali. Nemožno preto vylúčiť, aby účastníci - trebárs i mlčky - vychádzali z toho, že predovšetkým veci menšej hodnoty prípadnú tomu z manželov, v ktorého užívaní alebo nakladaní boli v dobe vyporiadania, pričom by nebolo potrebné ich menovite uvádzať. Nemožno tiež vylúčiť, aby účastníci k dohode o vyporiadaní pripojili doložku, že nemajú voči sebe ďalšie nároky vyplývajúce z ich bezpodielového spoluvlastníctva, pretože účastníci dohody takto spravidla chcú prejaviť, že obaja uznávajú, že vyporiadanie sa týkalo všetkých vecí, ktoré ako spoločné existovali v dobe zániku BSM a teda i vecí v dohode neuvedených a že obaja súhlasia s tým, že tieto veci prípadnú do výlučného vlastníctva toho z nich, u ktorého boli v dobe uzavretia dohody a že sa navzájom vzdávajú práv, ktoré vyplývajú z bezpodielových majetkových vzťahov ohľadne týchto vecí (rozhodnutie rozsudok NS ČSR sp.zn. 3Cz 23/1974, číslo judikátu 62/1974).

14. Súd prvej inštancie tiež správne skonštatoval, že existencia dohody o vyporiadaní BSM bráni vyhovenu žalobe na jeho vyporiadanie súdnym rozhodnutím, pričom právne účinky takejto dohody nastávajú dňom jej uzavretia. Zároveň treba rešpektovať vôľu strán, ktoré sú ochotné uzavierať dohody týkajúce sa aj vyporiadania jednotlivých vecí patriacich do BSM s tým, že len v sporných veciach (nevyporiadaneho zvyšku) bude rozhodovať súd. Vyporiadanie BSM súdnym rozhodnutím prichádza do úvahy iba v prípade, že nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou a neuplatnila sa ani zákonná domnienka ustanovená v § 149 ods. 4. Súдне konanie začína na základe žaloby, ale súd nie je viazaný návrhmi strán sporu, je však povinný zisťovať, čo patrí do BSM, lebo vyporiadanie sa musí týkať celého majetku. Pohľadávky a dlhy manželov, ktoré vznikli za trvania ich BSM, sa vyporiadajú primerane podľa § 149 a 150 OZ, vyporiadanie týchto práv a povinností sa však týka len vzťahov medzi manželmi a nijako nemôže zasahovať do práv a povinností tretích osôb. Vo výroku súdneho rozhodnutia nemožno vysloviť, že jeden z manželov je povinný vrátiť pôžičku, či iné plnenie tretím osobám a podobne. Súдне rozhodnutie má konštitutívny charakter a v rámci vyporiadania nemožno vyporiadať ani tie majetkové vzťahy, ktoré sa síce týkajú bývalých manželov, avšak nevznikli v súvislosti s ich majetkovým spoločenstvom.

15. Pokiaľ by aj išlo o absenciu vyporiadania pasív, ani táto skutočnosť nemôže spôsobiť neplatnosť dohody o vyporiadaní BSM, nakoľko v Občianskom zákonníku nie sú obsiahnuté výslovné ustanovenia, ktoré by upravovali, ako treba vyporiadať dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom. Tieto dlhy totiž (vychádzajúc z ustanovenia § 143 OZ) nepatria do BSM, iba vznikli v súvislosti s hospodárskym a spotrebným spoločenstvom manželov a je možné ich vyporiadať pri vyporiadavaní BSM v rámci tzv. širšieho vyporiadania, na druhej strane však ich nevyporiadanie v dohode nespôsobuje jej neplatnosť. Uvedené podporuje aj názor Najvyššieho súdu SR obsiahnutý v rozsudku sp. zn. 2 Cdo 113/2007 zo dňa 27.05.2008, podľa ktorého „Dohoda o vyporiadaní BSM má totiž vo vzťahu k tretím osobám, charakter akéhosi postúpenia záväzku na jedného z manželov, ktoré však vo vzťahu k nim nemá žiadnu právnu relevanciu. Ak preto v dohode o vyporiadaní BSM manželia neuvedú, ktorý z nich a v akom rozsahu dlh vo vzťahu k tretej osobe splní, nemá táto skutočnosť za následok neplatnosť právneho úkonu.“

16. Aj v prejednávanej spore je potrebné vychádzať zo zmluvnej voľnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov, poukazujúc pritom aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 726/1999 zo dňa 31.07.2000, v zmysle ktorého, dohoda účastníkov o vyporiadaní BSM, ktorou jeden z účastníkov nadobudne podstatne menší podiel, prípadne nenadobudne nič, nie je neplatná pre rozpor s § 150 OZ, resp. s § 149 OZ. Vychádza sa totiž z vôle účastníkov, ako má byť vyporiadané zaniknuté BSM a pokiaľ dôjde k zhode vôle oboch účastníkov, nemožno dohodu neskôr považovať za neplatnú pre rozpor s § 150 OZ.

17. Z uvedeného vyplýva súdu ten záver, že nemožno hovoriť o rozpore predloženej dohody s akýmkoľvek ustanovením Občianskeho zákonníka, ak boli dodržané všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch v zmysle ustanovení § 34 a nasl. OZ, pretože žiadne osobitné náležitosti zákon od účastníkov takejto dohody nevyžaduje, pričom v rámci zmluvnej voľnosti uprednostňuje vyporiadanie BSM dohodou. Sankcionovanie jedného (alebo prípadne aj oboch, ak by žalobcom bola tretia osoba) účastníkov dohody jej absolútnou neplatnosťou z dôvodu, že absentuje celková hodnota majetku, rozsah a cena vyporiadaných vecí, prípadne vyporiadanie pasív, by bolo v rozpore s princípom právnej istoty. Dôvodom neplatnosti dohody tiež v žiadnom prípade nemôže byť len to, že účastník ju s odstupom času považuje za pre neho nevýhodnú a nespravodlivú. Odvolateľ nijako nepreukázal, že túto dohodu uzatváral v tiesni, že nebola prejavom jeho slobodnej, vážnej a určitej vôle.

18. Vzhľadom na to, že vo vzťahu medzi sporovými stranami ako bývalými manželmi došlo k vyporiadaniu ich zaniknutého BSM dohodou, ktorú je potrebné považovať za platnú (nakoľko nebol preukázaný žiaden dôvod jej neplatnosti), nemôže sa žalobca domáhať nového vyporiadania BSM rozhodnutím súdu (toto by prichádzalo do úvahy len vtedy, ak by neexistovala platná dohoda o vyporiadaní BSM a návrh na vyporiadanie BSM súdom by bol podaný v lehote 3 rokov od zániku manželstva), preto bolo potrebné jeho žalobu ako v celom rozsahu nedôvodnú zamietnuť.

19. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane závislého vecne správneho výroku o náhrade trov konania, v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

20. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).